

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2010. év március hó 4. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az **emberölés bűntettének kísérlete** miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 2009. év április hó 30. napján kelt 23.B.79/2008/11. számú ítéletét **annyiban változtatja meg**, hogy a vádlott pártfogó felügyeletét is elrendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 3.750 (háromezer-hétszázötven) forint büntügyi költséget a vádlott köteles megfizetni az államnak.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Pest Megyei Bíróság 2009. év április hó 30. napján kelt 23.B.79/2008/11. számú ítéletében a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében. Ezért 2 évi börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről, a Bny.120/2008. 1. sorszám alatti konyhakés elkobzásáról, a Bny.120/2008. alatt lefoglalt póló megsemmisítéséről. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült büntügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész súlyosításért, hosszabb tartamú, végrehajtásában fel nem függesztett szabadságvesztés kiszabása és közügyektől eltiltás alkalmazása végett jelentett be fellebbezést, melyet utóbb írásban indokolt. E szerint az elsőfokú bíróság törvényesen alkalmazta ugyan a Btk. 87. § (2) bekezdés b./ pontjában szabályozott enyhítő szakaszt, azonban ennek keretei között indokolatlanul rövid tartamban határozta meg a szabadságvesztés mértékét. A kiszabott büntetés eltúlzottan enyhe, melynek felfüggesztésére nincs elegendő ok. Az enyhítő körülményként felmerült sértetti megbocsátást nem lehetett volna olyan nagy nyomatókkal figyelembe venni, hogy ez a kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekménynél az enyhítő szakasz alsó határában megállapítható büntetés kiszabását eredményezze. A bűncselekmény tárgyi súlyára figyelemmel ennél

hosszabb tartamú szabadságvesztés és a végrehajtás felfüggesztésének mellőzése az indokolt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.481/2009. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn. Indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének annyiban történő megváltoztatását, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidejét hosszabb tartamban állapítsa meg a másodfokú bíróság, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész fellebbezését az átiratában foglaltakkal egyezően tartotta fenn. A vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta a felmerült enyhítő körülményekre figyelemmel. A vádlott felszólalásában sajnálkozásának, valamint annak adott hangot, hogy a továbbiakban is a sértettel szeretne együtt élni. A sértett előadta, hogy a sajnálatos esemény óta harmonikus és boldog életet élnek. Sajnálatát fejezte ki, hogy ilyen súlyos dolognak kellett bekövetkeznie ahhoz, hogy ráébredjenek arra mennyire fontosak egymás számára.

A Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Ítéltábla az ügyészi fellebbezéssel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárását. Az ügy helyes jogi és ténybeli megítéléséhez szükséges bizonyítékokat felderítette, a tényállás megállapítása szempontjából jelentőséggel bíró tanúkat és az igazságügyi orvosszakértőt a bírósági tárgyaláson meghallgatta. Az elsőfokú bíróság a tényállást túlnyomórészt megalapozottan állapította meg. Az csak annyiban szorul kiegészítésre, hogy a vádlott és a sértett között lényeges testméretbeli különbség van a sértett javára, továbbá - a sértett másodfokú tárgyaláson sértetti felszólalásában tett nyilatkozat alapján - a cselekmény indítéka szempontjából nem mellőzhető annak leírása, hogy a korábbi veszekedéseik során milyen magatartást tanúsított a sértett.

A sértettet ért szúrt sérülés külső megjelenésének leírása pontatlan, mert az elsőfokú bíróság az ítélet 4. oldal 3. bekezdésében csak azt rögzítette, hogy „*a sértett a késszúrás következtében 1 rendbeli erőbehatásra kialakuló 3 cm-es, bordákkal párhuzamos lefutású szúrt sérülést szenvedett el*”. Ebből nem következik, hogyan szenvedhetett a sértett csaknem halálos - az elsőfokú bíróság által e tekintetben már helyesen leírt - szívsérülést a szúrás következtében.

A Fővárosi Ítéltábla a történeti tényállás Be. 351. § (2) bekezdés b./ pontjának II. fordulatába ütköző hiányosságát a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja - az iratok tartalma - alapján az alábbiak szerint orvosolta a tényállás kiegészítésével:

- A sértett az ellene elkövetett cselekmény idején mintegy 100 kg volt, a vádlott testsúlya ennek mintegy fele.

- A sértett korábbi veszekedéseik során több alkalommal is bántalmazta a vádlottat.
- A sértett mellkasi szúrt sérülésének **bemeneti nyílása 3 cm, a szúrcsatorna hossza mintegy 6-8 cm** volt (igazságügyi orvosszakértői vélemény-kiegészítése a nyomozati iratok 127/A oldalán, a szakértő nyilatkozata a 11. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 8. oldalán).

A tényállás előbbi kiegészítésével az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás egyebekben minden tekintetben irányadó volt a vádlott által elkövetett cselekmény elbírálásánál. Ahogyan arra az elsőfokú bíróság helyesen utalt a vádlott a cselekményét az eljárás minden szakában elismerte. Beismerő vallomását alátámasztotta a sértett, családtagjai tanúvallomása, továbbá a bírósági tárgyaláson is meghallgatott igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye. Utóbbiból megállapíthatóan a vádlott mintegy 6-8 cm-es szúrcsatornát okozva úgy szúrta szíven a sértettet, hogy ennek következtében közvetlen életveszélyes állapot alakult ki a szívburok megnyílása, szívburki vérömleny, a szívizomzat sérülése, bal oldali légmell és vérmell miatt. A szakértő tárgyalási nyilatkozata alapján az is megállapítható volt, hogy maradandó fogyatékoság nem alakult ki a szúrás következtében.

Az elkövetés eszközére, annak mikénti használatára, a sérülés helyére, a közvetlen életveszély kialakulására, vádlottnak a cselekmény elkövetésekor kijelentésére figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és e szerint minősülő, a Btk. 16. §-a szerinti emberölés büntette kísérletében mondta ki.

Az elsőfokú bíróságnak a jogi minősítésre vonatkozó indokolása (7. oldal) azzal is kiegészítendő, hogy az irányadó tényállás alapján arra sem vonható következtetés, hogy a vádlott a Btk. 29-29/A. §-ai szerinti jogos védelmi helyzetben követte volna el a cselekményt. A bántalmazást - a vádlott arcának megragadását - a sértett önként befejezte, ekkor utána ment a vádlott és azt követően szúrta meg a sértettet.

Nagyobb részt helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket. További enyhítő körülményként értékelendő azonban a sértett által a vádlottal szembeni tettelegessége, amely mind a jelen cselekmény elkövetését megelőzően (3. oldal utolsó bekezdés), mind már korábban, ezen cselekmény elkövetését megelőzően is (másodfokú bíróság által kiegészített tényállás) többször előfordult. Az a körülmény, hogy a sértett maga is megvalósított családon belüli erőszakot a vádlottal szemben, a súlyosító körülmények körében lényegében súlytalanná teszi az elsőfokú bíróság azon értékelését, hogy a vádlott *„a cselekményt közeli hozzátartozója sérelmére követte el”*.

Az elkövetés eszköze egy a szokásosnál rövidebb 7,5 cm pengehosszúságú közönséges konyhakés volt, ami nem tekinthető ezért „különösen veszélyes

eszköz"-nek. A másodfokú bíróság mellőzte ezért ennek súlyosító körülmények körében történő értékelését.

A Fővárosi Ítéltábla összegzésül megállapította, hogy a bűnösségi körülmények körében a vádlott javára történt változás. Erre figyelemmel túlnyomórészt nem megalapozott az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezése, mert az enyhítő körülmények nagyobb számára figyelemmel helytálló volt az enyhítő szakasz alkalmazásával felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása a vádlottal szemben. Nem tekinthető továbbá eltúlzottnak a maximális próbaidő közelében meghatározott próbaidő mértéke sem. Mégis helytálló ugyanakkor az ügyészi jogorvoslat a tekintetben, hogy a másodfokú bíróság is indokoltnak tartotta a szabadságvesztés felfüggesztése próbaidőjének eredményes eltelte érdekében intézkedés - pártfogó felügyelet - alkalmazását a cselekménykor ittas vádlottal szemben a Btk. 82. § (1) bekezdés d./ pontjára figyelemmel. Egyben felhívja a vádlottat, hogy a Btk. 82. § (4) bekezdése alapján köteles a jogszabályban előírt magatartási szabályokat megtartani, a pártfogó felügyelővel rendszeres kapcsolatot tartani és részére az ellenőrzéshez szükséges felvilágosítást megadni. Ellenkező esetben a Btk. 91. § (1) bekezdés c./ pontja alapján a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésével kell számolnia.

A Fővárosi Ítéltábla az előbbi indokok alapján a Pest Megyei Bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján csak az előbb írtak szerint változtatta meg, míg az ítélet egyéb, törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

B u d a p e s t, 2010. év március hó 4. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.	Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.
tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Pest Megyei Bíróság 23.B.79/2008/11. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.167/2009/7. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

B u d a p e s t, 2010. év március hó 4. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző